

PENCERE

Kültür - Sanat - Edebiyat

Belinay MUSLU YAZARLIK

Bir gün okuldan çıktım eve gidiyordum. Yolda giderken bir kırtasiye gördüm. Kırtasiyeye girdim. Gözüme bir kitap takıldı. Çok güzel bir kitaptı, öyle hissediyordum. Derken kitabı elimde buldum ve okumaya başladım. Bir sayfasını okudum.

Öyle güzel bir kitap ki kapıldım, elimden bırakmak istemedim. Birkaç sayfa okumuşum sonra oradan ayrıldım. Eve gittim aklım hala kitaptaydı.

O kitabı almak isterdim ama annem ve babam maddi sıkıntımız olduğunu söylemişti. Bu yüzden para isteyemedim. Ertesi gün okul çıkışında hemen kırtasiyeye gittim. Diğer sayfalarını da okumaya devam ettim. Günler günleri kovalarken kitabı kırtasiyede bitirdim. Ama nasıl biter! Bitmemeliydi. Kırtasiyecici amcaya sordum bunun ikinci serisi var mı, diye. Kırtasiyecici olmadığımı söyledi. O an benim için büyük bir hayal kırıklığı oldu.

Eve gittim odama çekildim ve ağlamaya başladım. Annem ne olduğunu sordu. Ben de bütün olanı biteni anlattım. O da bana bütün büyüklerimiz gibi öğüt verdi. Sen de ikinci serisini yazabilirsin, dedi. Sonra yazmaya başladım ve yazdıkça yazdım, derken bir gün kitap bitmiş.

Yıllar geçti. Ben yirmi altı yaşına geldim ve yazar oldum. Şimdi o kitabı hiç unutmuyorum. Bir kitap beni nasıl değiştirebilir diyorsan elindeki kitaba bak, o da bir zamanlar AĞAÇTI...

ELİF HİMMETOĞLU KAPADOKYA MACERASI

Pazar gün sabahı saat 07.00'da yola çıkmıştık. Ben, annem, babam, kardeşim ve babamın arkadaşlarıyla Kapadokya'ya gidiyorduk. Kapadokya tam üç buçuk saat sürdü. İçinde çok güzel şeyler bulunan bir çarşısı vardı. Kapadokya'nın, Peribacaları'nın maketleri, gece lambası, bileklik, uçan balon maketleri vardı. Kapadokya'da güveç, testi, çanak, çömlek gibi toprak kaplar meşhurmüş. Birçok kişi çömlekçilik denen bu sanattan ekme parasını çıkarırmış.

Oradan Peribacaları'na geçtik. Peribacaları'nın bazıları şapkaya, bazıları mantara benziyordu. İçlerinde mağara gibi yerler vardı. Eskiden insanlar onların içinde yaşarlarmış. Biraz daha uzaklaştığımızda hem Peribacaları hem de dağlar vardı. Oralara tırmanmaya çalıştık ama o kadar kaygandı ki.

Babam ile arkadaşı bir yere tırmandılar ve aşağıya zor indiler. İlerde dilek ağacı gördük. Herkes dileklerini kurdeleye yazıp ağaca bağlamıştı. Biz de bağlamıştık ama bir şey yazmadık çünkü öyle şeylere inanmıyoruz. Biz arabaya doğru giderken kardeşim tepe gibi bir yere çıkmış ve az daha oradan aşağıya düşüyordu. Daha sonra Ürgüp'e geçtik. Ürgüp'te bir çarşıya girdik. Ürgüp'ün bileklikleri, kolyeleri meşhurmüş. Sonrada dizilerin çekildiği konaklara gittik. Onlardan birisi de Asmalı Konak'tı. Ürgüp'te balona binmek istedik ama binemedik. Çünkü balonda yer kalmamıştı. Çok istiyorduk binmeyi, üzüldük. Bizde ata, deveye binerek fotoğraf çektirdik.

Artık eve gitme vaktimiz gelmişti. Yemek yedikten sonra yola düştük. Eve geldiğimizde saat 10.30'du. O gün çok eğlenmiş ve yorulmuştuk.

Zeynep Rüveyda KESER

Eren ÇAĞLAR AL KOY KALBİNE

İnsanın doğuştan güzeldir ahlakı,
Kendisi seçer sonra, neyi istiyorsa vicdanı ,
Güzel olanı seçmek kolaydır bilene,
Kitabında var hepsi , al koy kalbine.

Bakarken çevrene parlıyorsa gözün,
İçine sığmıyor taşıyorsa özün,
Dilinde süslenip dökülüyorsa sözün,
Sevgidir o sevgi, al koy kalbine.

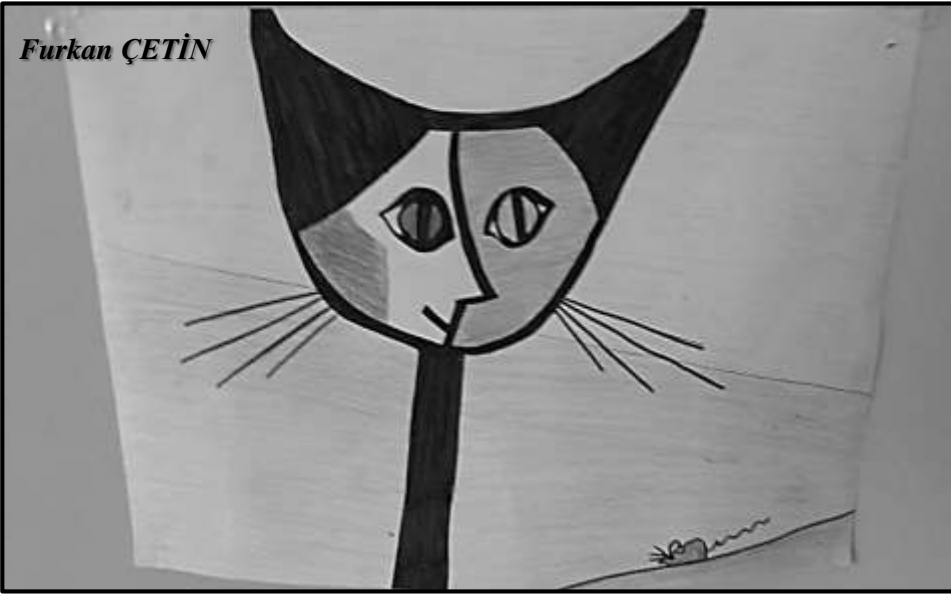
Aç kalan bir hayvanı elinle besliyorsan,
Kimsesiz bir çocuğu şefkatle okşuyorsan,
Bir karıncayı bile ezmeye kıyamıyorsan,
Merhamettir o merhamet, al koy kalbine.

Fakiri , zenginden ayırmıyorsan,
Haksızlığa uğrayana hak arıyorsan,
Yaratılan herkes eşittir diyorsan,
Adalettir o adalet , al koy kalbine.

Her sabah güneşe umutla bakıyorsan,
Bir lokma ekmeği bile, paylaşıyorsan,
Elini minnetle yüzüne sürüyorsan,
Şükürdür o şükür, al koy kalbine .

Küçük bir yalan uykunu kaçıırıyorsa,
Avucun tövbe dolu, semaya uzanıyorsa,
Gözyaşların pişmanlıkla vicdanını yıkıyorsa,
Doğruluktur o doğruluk, al koy kalbine.

Güzel ahlak senin yaşama sebebindir.
Kulak ver Mevlana' ya, sözleri ne güzeldir.
İçini dışından daha çok süsle ,
Çünkü dışın halkın, için Hakkın baktığı yerdir.

Bir ağaç olsam ormanda,
Kuşlar dalıma yuva yapsa,
Kol kanat gersem onlara ,
Ne isterim daha da .

Çobanlar dibimde serinler,
Tepemde rüzgarlar eser,
Bir de dere varsa yanımda...
Daha gönül ne ister.

Beyza KAYABAŞI ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Tarihimize adını altın harflerle yazdırmış bir zaferdir Çanakkale. Türk milletinin güçlü bir kale olduğunu gösteren bir mücadele zaferidir Çanakkale. Çünkü bu zafer çok zor şartlar altında kazanılmıştır. Paha biçilmez fedakarlıklar yapılmıştır bu topraklar için. Kadın, erkek, yaşlı, çocuk tüm insanımız bu zaferde bir şekilde rol almış ve vatanını canı pahasına savunmuştur. İki yüz elli bin insanımız bu zafer uğruna şehit düşmüştür. Türk milletinin varlığını koruması "İsimsiz Kahramanlar" sayesinde mümkün olabilmektedir.

Birçok şiire, destana ve türküye konu olmuştur Çanakkale. Çünkü Türk milleti için bir dönüm noktasıdır bu zafer. Öyle ki insanlarımız oraya giderken geri dönmeyi düşünmemişler sadece vatani kurtarmayı düşünmüşlerdir. Çanakkale Savaşı'nda sadece silahlı mücadele yoktur, insanlık onuru mücadelesi de vardır. Kahraman Türk milleti düşmana insanlık dersi de vermiştir. Türk milleti savaş esnasında bile insanlığın ne olduğunu unutmamış, düşmana da insanlığın ne olduğunu göstermeye çalışmıştır.

Bağımsızdır Türk milleti. Hiçbir güce , millete boyun eğmemiştir. Sömürge bir ülke olmayı da kabul etmemiştir."Ya istiklal Ya ölüm!" diyerek büyük, küçük yaşlı demeden koşmuştur cepheye. Tamda budur aslında "Çanakkale ruhu". Türklerin içinde yaşatmış olduğu bağımsızlık, özgürlük ruhunun dışa vurmuş halidir. Gözünü, kolunu, bacağını kaybetse bile kanının son damlasına kadar direnen Türk milletinin destanıdır Çanakkale! Cephe savaş son hızıyla devam ediyordu. Bombalar patlıyor, Mehmetçikler birer birer toprağa düşüyordu.

Cephe gerisindeki sıhhiyeler, doktorlar ve hemşireler yaralılara yetişemiyorlardı. Durumu ümitsiz olan bir kenara ayrılıyor , iyileşecek gibi olanlarla ilgileniliyordu. Vücudunun büyük bölümü parçalanmış, bağırsakları dışarı çıkmış bir Mehmetçik getirildi. Doktor onu görünce : "Götürün bunu diğeri..." dedi. O sırada yaralı asker "Baba benim." deyince doktor "Oğlum! Oğlum! diyerek sarıldı. Ama yapılacak bir şey yoktu. Yeni gelen ağır yaralı askerle ilgilenmek zorundaydı. Kendi oğluna ancak ertesi gün sıra gelmişti. Ama oğlu çoktan toprağa verilmişti. Vatan her şeyden önce gelirdi çünkü.

Siperler arasında mesafemiz sekiz metre ölüm KESİN... Birinci siperdekilerin hiç biri kurtulamıyor, ölüyor; ikinci siperdekiler onların yerine geçiyor , öleni görüyor üç dakikaya kadar öleceğini biliyor hiç ufak bir fütür bile göstermiyor; sarsılma yok!

Bu kadarı bile aslında özetliyor Türk milletin vatan sevgisini. Çünkü Türk için önce vatan gelir. Öyle ki vatan gibi diyar olmaz. Şöyle bir düşünelim. Vatanımız olmasaydı biz olumuyduk? Bayrağımız olur muydu, marşımız olur muydu ? Türk olarak kalabilir miydik? Bu yüzden Çanakkale unutulmaz bir zaferdir. Bizler bu zaferi kazanan herkese minnettar olmalıyız. Atalarımız bizlere yaşayacak bir vatan bıraktı bizler de bu vatana sahip çıkmalı korumalıyız. Al bayrağımızı her yerde dalgalandırmaya devam etmeliyiz. Çünkü bu güç damarlarımızda asil kanda mevcuttur .

Çanakkale birlik ruhuyla yaşayıp "Ne mutlu Türküm" diyebilmektir.

İlayda KOZAN AZMİN KARŞILIĞI

Ahmet Bey eve gelirken çok yorgun düşmüştü. Eve girince eşi ve çocukları yemek yiyorlardı. Yemek masasına oturdu. Yemeğini yedikten sonra izin istedi ve dinlenmek için odasına gitti. Oğlu Ali "Anne babamın nesi var? Neden hemen kalktı, diye sordu. Fatma Hanım gayet sakin oğluna ve küçük kızı Zeynep'e bakarak "Sadece biraz yorulmuş , o kadar, dedi." Fatma Hanım ayağa kalktı , yemeğini bitirmişti. Yavaşça tabakları toplamaya başladı. Zeynep henüz çok küçüktü. Salona gidip oyununa kaldığı yerden devam etti ama Ali babasının her gün yorgun gelmesine çok üzülüyordu. Merdivenlerden çıktı, kapının önüne geldiğinde derin bir nefes aldı ve kapıyı tıkladı içeri girdi. Babası hala uyanıktı. Yanına yaklaştı

-Neyin var babacığım ?

-Biraz yoruldu sadece .

-Baba sen neden bu kadar çok çalışıyorsun?

-Sizin için oğlum, okuyorsunuz siz . Sizin büyüyüp iyi bir adam olabilmeniz için . Büyüyünce anlayacaksınız beni .

-Seni çok seviyorum babacığım .

-Ali oğlum bana söz ver büyüyünce çok yorulsan da çalış, emek ver. İleride büyük bir adam ol. Tamam mı?

-Söz babacığım söz . İnan senin istediğin gibi biri olacağım . Çalışıp çabalayıp evime , aileme sahip çıkacağım.

-Seni seviyorum oğlum. Eğer bana bir şey olursa ailemiz sana emanet . Her zaman bunu düşünerek ve ileride büyük adam olabileceğini hayal ederek yaşa.

Aradan yıllar geçti. Ali hep babasının dedikleriyle yaşadı. Büyük bir tekstil fabrikasında işe girdi. Çok disiplinli çalıştı. Aradan sekiz yıl daha geçti ve Ali'nin evlenme vakti gelmişti. Çok sevdiği ve birkaç yıldır görüştüğü Çağla ile evlendi.

Her gün eve yorgun argın dönüyordu ama azimle çalışıyordu. Sonunda bir tekstil fabrikası açtı ve birçok kişiyi de işe aldı. Çocukları oldu. Birinin adını Selin diğerinin adını ise Tuğçe koydular. Kurdukları fabrika sayesinde mutlu mesut yaşamaya başladılar.

Ali her gün babasının sözleriyle yaşadı ve hiç umudunu kesmedi. Mutlu ve huzurlu bir hayatı oldu. Çünkü babası ona en büyük hazineyi bırakmıştı.

Özlem Yağmur ALTUNDAĞ

EN BÜYÜK BAĞ KARDEŞLİKTİR

Kardeş can demektir, kardeş kan demektir. Kimi zaman üzüldüğünde, kötü hissettiğinde yanında durabilmek. kimi zaman aldığın nefeste kardeşim diyebilmektir. Zaten bizi kardeş yapan o aramızdaki kan bağı değil. içimizdeki sevgidir. Elbette biyolojik olarak aynı anadan babadan olmaktır kardeşlik. Ama kendimizi yakın hissettiğimiz, sırlarımızı paylaştığımız candan dostlarımıza kardeş deriz. Kardeş hem dost hem de sırdaştır. Kardeşimize bir şey olduğunda bizim de canımız yanar. Ama siz kardeş lafını altı harfe sığdırmışsınız. Biz ise yere göğe sığdıramıyoruz. Dostluğun kolları bir yere kadar uzanır. Ama kardeşliğinki kalplere kadar uzanır. Kardeşimizi gözümüzden sakınırız. Onu korur kollarız, işte bu duygu kardeşlik duygusudur.

Tuğçe KAYAOĞLU

EDEN BULUR

Günlerden bir kış günüydü. Küçük geyik annesini kaybetmişti. Çalılardan dibine çökmüştü.

Korkuyordu çünkü yapayalnızdı. Annesini çok özlemişti .Günlerini ağacın kovuğunda geçiriyor pek bir şey yemiyordu. Annesi tüm ormanda onu arıyordu. Ama bulamıyordu. Uzun zaman geçmiş küçük geyik büyümüştü. Artık yalnız ve korkak değildi. Onun gibi annesini kaybeden bir arkadaşı vardı. Her zaman birlikte ormanda annelerini arıyorlardı.

Bir gün annelerini ararken bir geyiğe rastlamışlardı. Bu geyiğe hemen sormuşlardı “Annemizi gördün mü?” diye. Bu geyik, size yardım edebilirim demişti: “Şu ilerideki dağı görüyor musunuz? Belki anneniz o sürünün içindedir. Neden gidip bakmıyorsunuz? Hem ben size oraya kadar eşlik edebilirim” demişti ve birlikte yola koyulmuşlardı.

Dağ çok uzaktı. Ulaşmak için hiç durmadan yürümüşlerdi. Yanlarında gelen geyik ise bu yavru geyiklerden nasıl para kazanabilirim, diye düşünüyordu. Karşıdaki dağa geldiklerinde ne sürü vardı ne de anneleri. Belliki onları tuzağa düşürmüştü. Hemen yavru geyikleri yakalayıp bağlamıştı. Düşünmeye başladı.

Aklına kurnazca bir fikir geldi. Onları av niyetine aslana satacaktı. Hemen bir aslan aramaya koyuldu. Bir süre arandıktan sonra bir aslanla karşılaştı. Aslana yavru geyik satabileceğini söyledi. Aslan bu öneriyi kabul etti. Aslan yavru geyikleri satın aldı. Ağlamaya başlayan yavrular aslana başından geçenleri anlattılar. Daha önce böyle bir durumdan şüphelenen aslan ,yalancı geyiği de yanında tutmuştu.

Annenizin nerede olduğunu biliyorum diyen aslan, iki geyiği serbest bıraktı. Annelerinin yanına giden geyikler annelerine kavuştukları için çok mutluydular...

Yalancı geyiği de afiyetle yiyen aslan eden bulur, dedi.

İsa GÜNDOĞDU

MERHAMETLİ KÖPEK

Merhametli mi merhametli bir köpek varmış. Bu köpek sokakta yaşamış. Bir de tanıdığı bir kedi varmış. Cimrinin cimrisiymiş. Bir gün yine köpek yemek ararken kediyi görmüş. Kedi kendini beğenerek ne ararsın aç köpek diye sormuş. Köpek üzülerek yiyecek arıyorum, demiş. Kedi sevinerek sen benim gibi zengin değilsin ki demiş. Sen fakir, sefil, bakıcısı olmayan sokak köpeğisin. Köpek sinirlenerek kediyi kovalamış. Köpek ağlayarak bir bankın altına yatmış. Beş on dakika sonra uyuyakalmış. Rüyasında fakirken zengin olduğunu ve köpek mamalarının içinde yüzdüğünü görür.

Devran KILINÇ
GÜZEL KIZ

Asrın Ceren ARKAN

GÜZEL KIZ

Soğuk rüzgarlar eserken,
Umut kırıntılarıyla beslenen,
Gülüşüyle kurak toprakları
Otlara, çimenlere çeviren,
Sensin güzel kız.

Baharın gelişiyile,
Kışın elveda deyişiyile,
Açıyor bahar çiçekleri,
Dualarla tüm yüreklerde.

Yine ışıldıyor gözlerin,
Yine gülüyor yüzün.
Sendeki yaşama sevinci,
Aydınlatıyor gönüllerimizi,
Güzel kız.

Güzel kız, gitme bir yere
Ayrılma yanımızdan,
Kal yüreğimizde
Yaşayalım hep birlikte.

Bir süre sonra insanların konuşmalarını, arabaların kornalarını duymaya başlar. Kafasını kaldırıncaya banka çarpar. Sabah olmuştur, yine yemek arıyacaktır. Keşke rüyamdaki gibi olsa der ve cimri kedinin evinin önündeki çöplüğe gider. Yorgun ve aç yürürken cimri kedinin sahibini görür. Kediyi artık sokak kedisi yaptığını söyler. Bundan böyle evime sen sahip çık diyerek ona güzel bir kulübe gösterir. Merhametli köpek şaşırır ve çok mutlu olur. Hayalleri gerçek olmuştur. Yine de cimri kediyeye yardım eder ve onu da yanına alır. Kedi yaptıklarından utanır. Merhametli olmanın ne kadar güzel olduğunu anlar ve cimriliği bırakır.

Baran Haktan ÖRS

Elif Asya SARIGÜN SABIR

Yeni taşınmıştık. Daha ne arkadaşımız ne komşumuz bir vardı. Evimiz iki katlı ,sarı boyalı bir evdi.Kardeşim Hasan iki yaşındaydı.Ben ise dokuz yaşındaydım.

Bir gün annem beni ekmek almak için bakkala yolladı.Yolun kenarında insanlar daire oluşturmuş yere bakıyorlardı. Ben de hemen insanların arasına sızdım. Konuşulanlara göre yerde yatan adam bayılmış.Tam dört senedir evlatlarını bekliyormuş.Bizim yan komşumuzmuş.

Eve gittim ve anneme hemen yaşananları anlattım. Annem de çok üzüldü. Sonraki gün amcanın evine gittim. Amca beni güler yüzle karşıladı.

Annem kek yapmıştı kokar diye getirmiştım, dedim.

Amca beni evine davet etti. Ben de amcayı kıramadım. Adı Mehmet'miş. Biraz sohbet ettik. Mehmet amcanın son lafı şu oldu:

Benim bir kızım var aslında. Yıllardır sabırla beklediğim ve çok özlediğim.

Akşam yatmadan önce amcanın söylediği bu cümleyi düşündüm. Sonraki gün Mehmet amcanın evine tekrar gidecektim ki bir ambulans sesi duydum.Ambulans evin önündeydi. Amca ölmüştü. Çok ağlamıştım.

Ertesi gün amcanın evine gittim ve içeri girdim.Yerde bir kolye buldum.İçinde Mehmet amca ile bir kız fotoğrafı vardı.Şöyle yazıyordu fotoğrafın altında:

“Kızım seni sabırla bekliyorum.”

İlk defa sabrın ne demek olduğunu anlamıştım.

Şimdi elli yaşını geçtim.Ne acı ki ben de aynı durumdayım.

Rabia KUŞÇU

NOKTALAMA İŞARETLERİ

Nokta, virgül ,parantez
Ayrı görevde herkes.
Bizim görevimiz,
Yerli yerinde bilmek.

İki nokta, üç nokta ...
Söyleyeceklerim bitmedi daha.
Noktayla virgüülü barıştırdık,
Kardeşçe hep birlikte yaşadık.

Ah! Nerede eski yazılar,
Ünlemi hiç unutmadılar.
Soru sorduk cevap yok
Soru işareti derdin çok.

Noktadır benim adım
Kendimi iyi tanıttım.
Gelirse yanıma virgül
Ortalığı fena karıştırdım.

Kısa çizgi, uzun çizgi,
Satır başı , satır sonu,
İnşallah iyi olur bu işin sonu
Ah! Bir gelse hafta sonu.

Zeynep KESER

UNUTULMADIN UNUTULMAYACAKSIN

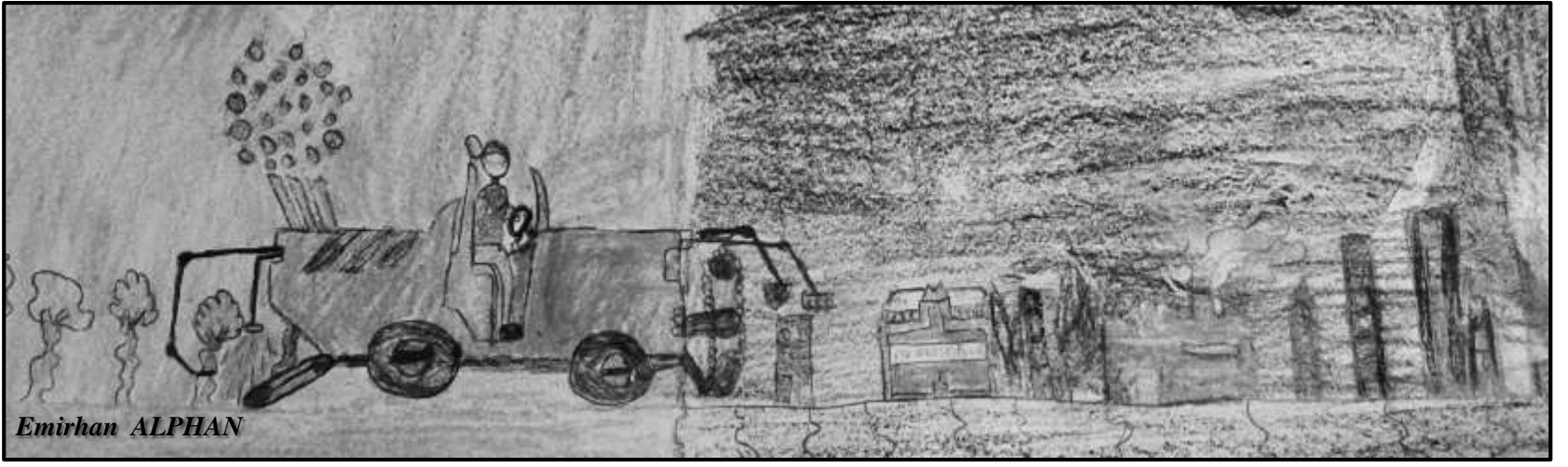
Yıl 1920... Dünya Savaşı sonrası ... Mondros Ateşkes Antlaşması sanki son Türk Devleti'nin akıbetini hazırlamak için yapılmış sözde Ateşkes idi. Düşmanın hasta adamından, yeniden doğmaya çalışan bir devlet vardı. İmanın verdiği güçle küllerinden doğan bir Anka kuşu gibi bir devlet. Yüce Türk Devleti ... Öyle bir devlet ki milleti korkusuzca can vermeye hazır. Öyle bir devlet ki yediden yetmişe tüm halkı cengaver . Bayrağını, hürriyetini, imanını kaybetmemek için toprağına kanını akıtmakta hiç tereddüt etmeyen bir millet.

Düşman, hasta adamı parçalamaya çabalarken bu milletin evlatları boş durmuyordu. İman gücüyle o ulu topraklarda, o zor şartlara rağmen karış karış vatanını gezerek milli mücadele ruhunu vatan sevdalılarına nakış gibi işleyen abide şahsiyetler vardı. Bu isimlerden birisi Mehmet Akif Ersoy idi. Şiirleriyle , yazılarıyla vatan toprağına arşınıyor,hiç kimseden, güruhtan korkmadan milli mücadele ruhunu capcanlı tutuyordu. Vaazlarında hürriyetsiz halife olamayacağını dile getiriyordu. Bu nasıl bir imandı,bu nasıl bir güçtü ki bittiği düşünülen bir devleti canı, cananı pahasına koruyup kolluyordu. Mehmet Akif şiirleri ve şüphesiz ki ateşi bile kıskandıran yazılarıyla halkın ruhunu sıcacık tutuyordu. Vazgeçmemek, düşmanın hilelerine ,yalanlarına inanmamak için ne gerekiyorsa yapıyordu. Halk çaresizdi, zordaydı. Yurdumuz dört bir yandan işgal altındaydı. Akif ise Türkler İstiklalsiz yaşayamaz, diyerek tek kurtuluşun mücadele etmek olduğunu haykırıyordu. Vazgeçenlerin aksine o inanıyordu. Bu millet hürriyetsiz olmaktansa toprağı kanlarıyla sularlardı.

Anadolu, Ankara Akif'in inandıklarını daha da sağlamlıyordu. Verdiği vaazlar herkesin üzerinde etki ediyor ve eli silah tutan herkes cepheye koşuyordu. Yüreklere hitap eden Akif, denizde damla dahi olsa bu mücadele hissiyatıyla, kazandırdıklarıyla devletin tarihine adını altın harflerle yazdıracaktı.

Yıl 2018 ! Hala ,hatta yıllar sonra bile anılacak olan bir milli mücadele ruhu ve o ruhu şaha kaldıran Akif ve onun gibi bir çok yüce şahsiyet hiçbir zaman ölmeyecek . Yazılarıyla, şiirleriyle bu milletin ruhunu her dahim okşayacaktır.

Yıl 2018 ! Unutulmadın, unutulmayacaksın...Yüce insan Mehmet Akif Ersoy...

Rabia OKUMUŞ **MEYVELER VE SEBZELER**

Portakal, mandalina
Doyum olmaz tadına.
C vitamini üretir,
Vücudumuz güçlenir.

Elma, armut yemeli
Vücudumuz beslenmeli.
E ,C vitamini daha ne?
Bulunur hep bu meyvelerde.

Bir de havuç varmış be!
A,B,D,E vitaminleriyle
Görürmüş gözlerimiz,
En uzakta olsa bile.

Salatalık da geri kalmaz
B,C vitaminleriyle
Bizi yolda bırakmaz
Vücut hep dirençte.

Mısır da yemeliymişiz
Vitaminleri zenginmiş,
A,B,C'miş ilaç gibi,
Lezzeti de müthişmiş.

Narla şeftali de varmış
C vitaminleri arasındaymış
Bunlarda diğerleriyle,
Alfabe sırasındaymış.

İşte bunlar meyveler ve sebzeler
Faydaları say say bitmez,
İçerir tüm vitamin ve mineralleri,
Hastalığa karşı korurlar bizleri .

Melike ERDEM **DAHA TEMİZ BİR DÜNYA**

İnsanların temiz bir dünyada yaşama hakkı vardır. Sağlıklı yaşamak için böyle bir dünyaya ihtiyacımız var. Ama insanlar neden bu konuda ne duyursuz davranıyorlar ? Neden çevreyi kirletip yok ediyorlar?

Başka ülkelerde yere küçücük bir çöp bile atmıyorlarmış. Atsalar da ceza verirlermiş. Oysaki bizim ülkemiz öyle mi? İnsanların yere çöp atmadığı, çiçekleri koparmadığı ,çimlere basmadığı bir Türkiye yaratabilir miyiz acaba? Kıyamet geliyor diye haykırıyorlar.Bilmiyorlar mı? Kıyameti biz çağırıyoruz . Resmen kendi elimizle yok ediyoruz geleceğimizi. Bunu fark ettiğimizde çok geç olacak. Var olan şeyi yok ediyoruz hep birlikte. Bu kolaydır fakat zor olan yoktan var etmektir.Biz de bir an önce bunu fark etmeli ve doğayı korumalıyız.

Çünkü gelecek nesle daha temiz ve daha iyi bir dünya bırakmak zorundayız.

Berke Han SUNGUR **TATİLLER NEDEN HEMEN BİTİYOR?**

Off! Of! Daha dün Pazardı! Niye bu kadar çabuk Pazartesi oldu? 9 ay okul 3 ay tatil, 5 gün okul 2 gün tatil, 45 dk ders 10 dk teneffüs! Bu hayat mı?

Günlerin hızını belirlersek:

Pazartesiiiiiiiiiiiiiiii

Salıiiiiiiiiiiiiiiii

Çarşambaaaaaaa

Perşembeeeee

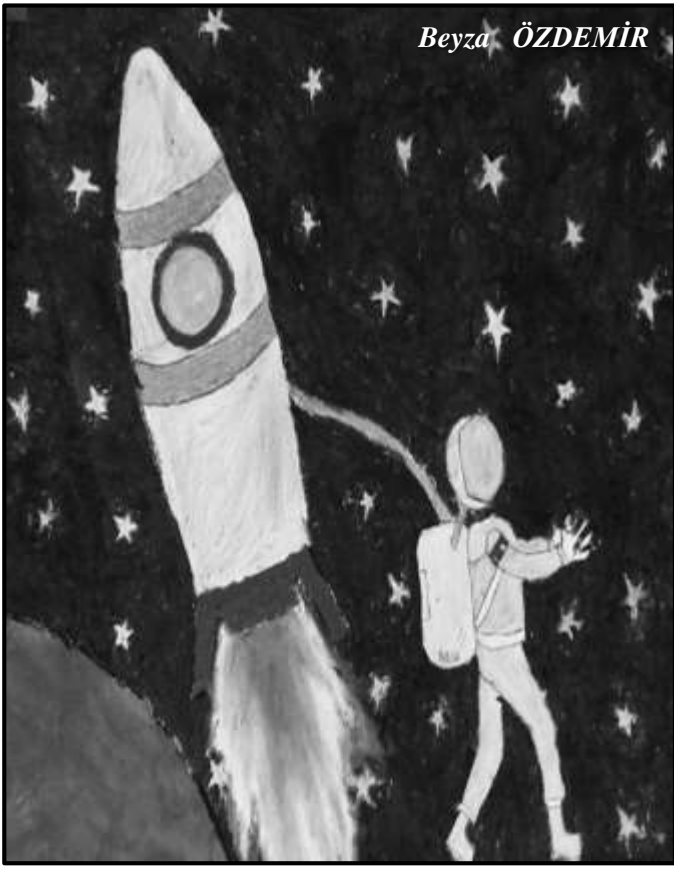
Cumaaaa

Cmt

Pzr

Evet! Evet! Tam da böyle! Hiç gecenin bir saatinde uyanıp ‘‘ Allah’ım ne olur saat 7:30 olmasın diye dua edip saat 02:16 ise oh uyumaya devam dediğiniz oldu mu? Ha bir de hafta içi öğlene kadar uyumak istersiniz fakat hafta sonu saat 08:00’den önce uyanırsınız.Çünkü hayat bizi otomatiğe bağlamıştır. Kurulmuş saat gibi uyanıveririz.

Belki büyüyünce astronot olup Dünya saatini uydu ile değiştiririm! Ya da Hacker olup tüm elektronik saatleri hacklerim! Uff bunlar içinde matematik gerekir... Neyse o konulara girmeyelim uzardaaa uzar. Zaten bunlar içinde büyümem lazım. Bana faydası olmaz. Yaaa al işte! Servisimde geliyor, yine stres yine sıkıcı bir gün... Koştur bakalım Berkehan.

Buğra YÜCEL UZAYDAKİ ARAYIŞ

Yıllarca uğraştığımız çalışmalar sonucu uzay aracımız tamamlandı. Geri sayıma az kaldı.Yıllarca bekledik, yarım saat bize vız gelir. Süre yağ gibi aktı, geçti.Kemerler bağlandı,nefesler tutuldu,kasklar takıldı veee geri sayım başladı. 5..4...3..2...1...0 Öyle bir hızla fırladı ki az daha tuşların üstüne çıkaracaktım. Atmosferi deldik ve uzaydayız. Aya gitmek uzun sürdü ama sonunda vardık.

Eren ÇAĞLAR KUTLU ZAFER

Çanakkale gücün değil imanın zaferi,
Allah şahit oldu ,gönderdi meleklerini.
“La ilahe illallah” Mehmed’in daim sözü,
Nur ile aydınlandı ülkemin karanlık yüzü.

Mehmetçik cesur, Mehmetçik kararlı,
Ne olursa olsun vermeyecek vatani,
Gözleri yaş dolsa da, gururla uğurladı anaları,
Kurban ettiler vatana, kınalayararak saçlarını.

Yıldırmadı zorluklar, eğmediler başlarını,
Yemekleri hep aynı; arpa ekmeği, üzüm hoşafı .
Giysileri yamalı, paramparça çarıkları,
Soğuk, açlık kar etmez, vatansa söz konusu.

“Allah-u Ekber” sesleri inletti Çanakkale’yi
Seyit Onbaşı sırtladı kalkmaz denilen mermiyi
Nusret’in mayınları batırdı Elizabeth’i,
Dünya görmedi, görmeyecek böyle kutlu bir zaferi .

Çanakkale Zaferi altın harflerle yazıldı tarihe,
Bu millet çok şey borçlu Çanakkale Şehitleri’ne.
Kanlarıyla boyanan bayrak, onurla dalgalansın göklerde
Ay ile yıldızın aşkı destan olsun dillerde.

Kapıları açtık ve ayağımı Ay’a bastım.Bu benim için küçük ama insanlık için büyük bir adım oldu. İleride çok değişik bir gezegen vardı. Bu gezegen dünyaya benziyordu. Bu gezegeni biz keşfettik. Evet...Evet biz keşfettik. Dünyayla iletişime geçip bilgi almak iyi olacaktı.

-Yer kontrol 1...2 duyuyor musun ?

-Dünyadan Uzayaa...Dünyadan Uzayaa, duyuyorum tamam.

-Biz keşfettiğimiz gezegeni bulduk.

-Gezegene yaklaşacak durumda mısın?

-Evet, yaklaşıyoruz.

-Dünya’dan Uzay’a tamam ama bu gezegen zaten keşfedilmiş. Adı KEPLER 452b

- !!!!!!!!!!!!!

Bu bizim için büyük bir düş kırıklığı olsa da yıkılmak yoktu. Biraz ileride Mars vardı. Şimdi rotamızı Mars’a yönelttik.

-Acaba orada yaşam var mı? Varsa bulabilir miyiz?...

Aradan bir iki saat geçince ayağım uyuşmaya başladı. Çünkü tam iki saatir ayağım sadece Ay’a bastı. Mars’a vardık. İncelemelerimizi yaptık ama canlılara ait hiçbir iz bulamadık. Bir hayal kırıklığı daha . Halbuki Mars’tan çok umutluyduk.

Size şimdi çok ilginç bir bilgi vereceğim. Yusuf suresinde ayın ve güneşin gezegen olmadığı belirtiliyor.

Şimdi ki istikametimiz lolipopa benzeyen gezegen Jüpiter. Jüpiter’e varınca aklıma ailem ve dostlarım geldi. Bir an onları , dünyayı çok özlediğimi hissettim.Orada gezerken bir de ne göreyim. Bize doğru hızla gelen kocaman bir meteor ! Aman Allahım!!! Neyse ki sıyrılmayı başardık. Bu büyük bir başarıydı.

Şimdi sıra Uranüs’te. Kısa bir süre sonra masmavi bir gezegen bizi bekliyordu.

-Dünyadan Astronot Buğra’ya ... Dünyadan Astronot Buğra’ya ... Bulduğunuz gezegeni acilen terk edin.Hızla yaklaşan bir meteor tanımlandı.

Biz bu anonsu alır almaz gezegene yaklaşamadık . Yabancı astronot arkadaşım Morbax’ın tercihi Venüs’tü.Bu şekilde dokuz gezegeni de gördük. Tabi Ay’ı saymazsak.

KEPLER 452b, Mars, Jüpiter, Uranüs, Venüs, Merkür, Satürn , Neptün , Plüton veee istikamet DÜNYAAA !

Elif HİMMETOĞLU TEMİZ BİR DÜNYA İÇİN

Temiz bir gelecek demek temiz bir dünya demektir.Temiz bir dünya için öncelikle etrafı temiz tutmalıyız. Dünyayı temiz tutmak çok kolaydır. Nasıl mı?

Öncelikle yerlere çöp atmamalıyız. Her yere çöp kutusu koymuşlar. Onlar süs için koyulmamış çöp atalım diye koyulmuş. Bazı yerlerde çöp kutusu olmayabilir. O zaman çöpünüzü atmak için uygun bir çöp kutusu aramalıyız.Ama biz ne yapıyoruz hemen yere atıyoruz. Halbuki biraz ilerde çöp kutusu bulabiliriz. Sabretmiyoruz, üşeniyoruz.Kolayı seçip atıyoruz.

Sorun sadece çöp atmak değil daha birçok sorun var. Mesela pilleri pil kutusuna ,kağıtları geri dönüşüm kutularına atsak kirliliğin birazını önlemiş oluruz. Ses kirliliği, hava kirliliği, su kirliliği gibi kirlilikler dünyamızı mahvediyor.Ses kirliliği arabaların sesinden, hava kirliliği fabrikalardan çıkan dumanlardan, su kirliliği suya karışan atıklardan oluşuyor.Hatta ağaçların kesilmesi yaşam alanlarımızı yok ediyor.Eğer böyle giderse vay halimize.Bir düşünün her yer çöp dolu. Düşünmesi bile üzücü.Dünya diye bir yer kalmaz.Sağlığımız bozulur.Böyle gitmesini istemiyorsak çöpleri çöp kutusuna atmamız, ağaçları kesmemeliyiz,ses kirliliği yapmamalıyız,sulara atık katmamalıyız,fabrikaların bacalarına filtre takmalıyız.

Geleceğimiz için , temiz bir dünya için doğaya sahip çıkalım ki gelecek nesle nefes alabileceği, sağlıklı yaşayabileceği bir dünya bırakalım.

Umut bir bekleyiştir. Ruhun gençliğidir. Umutlarını daima genç tutanlar ne kadar yaşlanırsa yaşlansınlar ihtiyarlamazlar. Bir bitki nasıl susuz, havasız, ışısız duramıyorsa biz insanlarda umutsuz yaşayamayız.

Umutsuzluk, bizleri tahrik eden en büyük düşmanımızdır. Hiçbir zaman umutsuzluğa düşmemeliyiz. Umut bize karanlık odada bir ışıktır. Hasta bir insanı yatağından kaldıran, hatta fakir bir insanı zengin yapan en önemli faktör umuttur. Hayattaki en önemli adımlarımızı umut ile atarız. Ama umudun anlamının zıttı olan karamsarlığa kapılırsak, o an yere düşeriz. Umudu olmayan insan karamsarlığa kapılır. Kötü günde insanın sahip olması en önemli şey umuttur. Umut insanı daima aydınlığa çıkardığı için umudumuzu kaybetmemeliyiz. Pek çok sanatçı ve yazar, insanın umudunu kaybettiğinde aslında her şeyini kaybettiğini söylerler. En acı ,en kötü anımızda umut bize bir çıkış yolu olur. Hayatta genellikle bütün başarıların altında ilk olarak umut vardır.Bir işi başarabilmek için insanın hem çalışıp hem de umut etmesi gerekir.Umut altın gibidir paslanmaz.

Umut duyguların en güzeli, en değerlisidir. Unutmayın ki ümitsizlikten sonra nice ümitler, karanlıklardan sonra nice güneşler vardır.

Ne yaparsanız yapın asla umudunuzu kaybetmeyin.

Emine ÇANKAYA

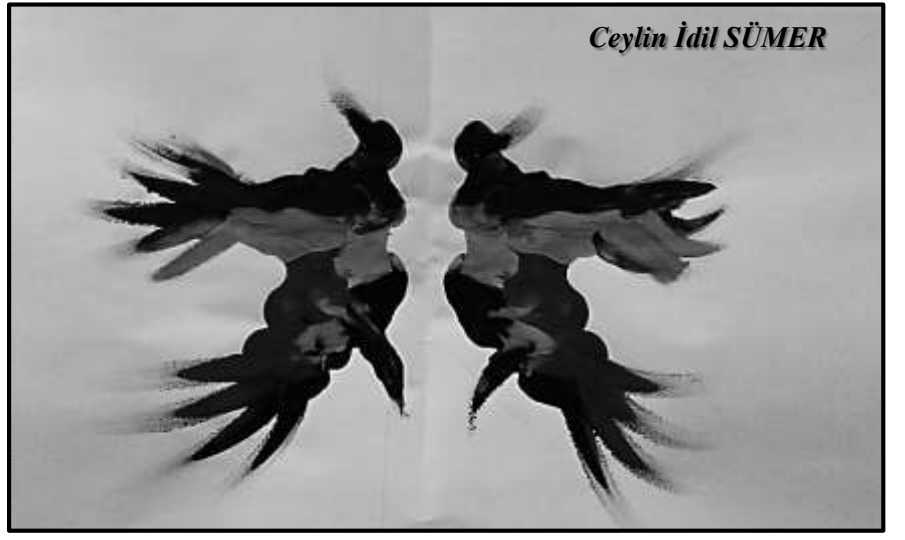
TEMİZ ÇEVRE TEMİZ DÜNYA

Gelecek nesle nasıl temiz bir dünya bırakabiliriz sorusu size biraz garip gelebilir. Ancak insanlar bunu yapmıyor ya da yapmaya çalışmıyorlar. Yaşadığımız doğayı kirletiyorlar.

Plastik ve kağıtları geri dönüşüm kutusuna gönderebiliriz. Pilleri pil kutusuna atabilirsiniz. Tabi her yerde bunlardan yok ama belediyeye dilekçe yazarak bunlardan isteyebiliriz. Ya da evde kartonlardan kendimiz yapabiliriz. Yani çevremizi çok kolay bir şekilde temiz tutabiliriz. Bazıları inip çöp atmak yerine balkondan çöp atıyorlar, bu benim için çok kötü bir olaydır. Çöpler patlıyor ve çok kötü bir görüntü çıkıyor ortaya. Bazıları ağaçları kesiyor dünyayı yok ediyor. Fabrika bacalarından çıkan zehirli gazlar çevremizi kirletiyor.Halbuki fabrika bacalarına filtre takarak bu sorunu en aza indirebiliriz.

Çevremizi kirleterek , çöplük gibi kullanarak insanların hayatını hiçe sayıyoruz.Oysa temiz bir çevre istiyorsak önce kendimize çeki düzen vermeliyiz. Çevremize verdiğimiz her zarar dünyayı etkilemekte, yaşadığımız dünyayı kirletmektedir.

Çevremize sahip çıkarak güzel bir dünyada mutlu ve huzurlu bir şekilde yaşamak biz insanların elindedir.

Eren ÇAĞLAR TÜRKİYEM

Memleketim ; neşem, sevincim,her şeyim
Özgürlük kokar havası, özgürdür her nefesim.
Ayrı ayrı güzeldir, her bölgem, her şehrim
Aynı anda görülür, yaşanır dört mevsim.

Dağları karlıdır, anaları vefalı,
Ovası yemyeşil, çocukları kakkahalı,
Irmakları coşkun akar, gençleri kararlı,
Güzeldir memleketim, güzeldir insanları.

Köyleri ekmek kokar, sanki cennetten bir köşe,
İnsanları mutludur, yaşam kaynakları neşe,
Şehirleri güzeldir, baksan tablo sanırsın,
Kitaplardan değil onu, yaşayarak tanırsın.

Asrın Ceren ARKAN

SAKLA SAMANI GELİR ZAMANI

Bir gün dağlık bir köyde yaşayan köy halkı, tarlalara göz atıp aralarında paylaşmak istemişler. Sıra köyden sıradan bir adama gelince ne yapacaklarını şaşırılmışlar. Çünkü tarla toprağından dolayı önemli olan ürünleri veremiyormuş. Bu tarlayı kimse almak istememiş.Tarla sahibinde kalmış.

Adam düşünmüş taşınmış ne yapacağına karar vermiş. Bugün olmasa yarın elbet benim tarlamda uygun bir ürün verecektir , demiş. Sabrın sonu selamettir diyerek bekleyen adam mevsim geçtikten sonra yeni mahsuller ekmiş. Toprağı ekmiş, biçmiş, sulamış sabır ve özenle beklemiş, sonunda ektiği her şey ortaya çıkmış. Onları şehrin pazarına satmaya götürmüş. İçi kıpır kıpır oluyor, heyecandan sürekli gülümsüyor, Rabbine şükrediyormuş. Müşteriler yavaş ve sakin bir şekilde ürünlerin çoğunu satın almışlar. Köylü adam kalan ürünlerini elindeki mendilleri satmak için çabalayan çocuğa hediye etmiş. Çocuk neşe ile teşekkür etmiş , köylü adam da helal olsun, demiş.

Adam traktörü ile köyüne dönerken, aklına bir atasözü gelmiş. Sanki bir yerlerden tanıdık geliyormuş. İşte o atasözü “Sakla samanı , gelir zamanı” imiş. Doğruymuş, büyükler doğru söylemiş. Eğer tarlayı satsaydım zamanı geldiğinde darda kalırdım diyerek, neşe ile köyüne yolculuk etmiş.

Arzu SEMERCİ

Elif KILINÇER KANGURU KANG

Merhaba benim adım Kang . Ben anavatanım olan Avusturalya kıtasında yaşıyorum. Yani beni Türkiye’de yalnızca hayvanat bahçesinde görebilirsin. İstersen sana kanguruların özelliklerini anlatayım.

Biz kanguruların anavatanı Avusturalya kıtasıdır. Avusturalya kıtasının en büyük devleti olma özelliğine sahip bulunan ve ismini kıtaya dahi vermiş olan Avusturalya ülkesidir. Aynı zamanda Avusturalya’nın simgelerinden biriyim . Ayrıca dört memeli hayvanların ortak ismi olan hayvanım. Peki kanguruların adı neden kanguru ? Bunun nedeni kaptan James Cook adlı bir kişinin bu hayvanı “ gangurru” ismiyle tanımlamış olmasından ismimiz böyle kalmış. Ganguru ismi Avusturalya’ nın yerli halkı olan Aborjinlerin dilinden, seni anlamıyorum anlamına gelir. Benim en önemli özelliğim ise bir yerden bir yere giderken yürüyerek değil arka ayaklarımın üzerinde zıplayarak gitmemdir. Çünkü ön ayaklarımız fazla gelişmemiştir. Ve bu büyüklükte zıplayabilme yeteneğine sahip olan en büyük hayvanlardan biriyim . Fakat geriye doğru zıplayamayız . Ko benim babam. Saatte yaklaşık olarak 50 km gibi bir hızla iki ayak üzerinde zıplayarak koşabilir. Büyük kangurular bir zıplama da 3 m kadar ilerleyebilirler. Beni diğer hayvanlardan ayıran başka bir özellik ise kesemizin olmasıdır. Bunu yavrularımızı taşımak için kullanırız. Benim yaklaşık boyum 150 cm civarındadır. Başka bir türümüz olan Koca Kangurunun boyu 2 metreye vardığı bilinir. Ayrıca kuyruğumuzun boyu 1 metredir. Kuyruğumuz bizim denge organımızdır. Kulaklarımızda büyük sayılabacak seviyededir. Bizler sosyal grup halinde yaşarız. Grubumuzun lideri en yaşlımızdır . Yani benim dedem bizim liderimizdir .

Temel besinimiz otur. Bu nedenle bize otçul derler. Yavru kangurular ilk doğdukları zaman 1 cm 2 gr olarak doğup keseye ulaşır ve burada beslenirler . Sindirim sistemimiz çok gelişmiştir. Midemizde birkaç oda bulunmaktadır. Tüm bitkileri sindirebiliriz. Bizler kör doğarız . Bunun nedeni ise 20 günlükken embriyo olarak doğmamızdır.

İşte biz kanguruların hayatı. Galiba dedem göç etmemiz gerektiğini söylüyor. Görüşürüz.

Bahadır YALÇIN ÜLKENİN YAPI TAŞI: DİL

Sahip çıkalım dilimize
Yazık etmeyelim Türkçemize.
Ne arar ki yabancı kelime,
Başka dil kullanılmasını engelle.

Yabancı dile özenme.
Var dilimiz bizim de.
Hadi olmasa neyse
Değerini bilerek kullan sende.

Yabancı dil öğrenmeliyiz.
Gerektiğinde kullanmalıyız.
Kendi dilimize sahip çıkıp
Onu doğru kullanmalıyız.

Atalarımız miras bırakmış bize.
Zarar getirmeyelim Türkçemize.
Sahip olmuşuz en güzeline.
Konuşmalıyız büyük bir zevkle.

Görkem KÜÇÜK DOĞADA BİR GÜN

Ne güzel bir heyecandı. İlk defa babamla balığa gidecektik. Gündüz tüm hazırlıklarımızı yaptık. Yiyecek, içecek, çadır, kilim, küçük sandalyeler her şeyi yükledik arabamıza. Gece çıkacağız yola. Hep merak etmişimdir derin sulardaki balıkları nasıl yakalıyorlar diye. Nihayetinde gece yola çıktık. Fazla dayanamadım yaklaşık yarım saat sonra uyumuşum. Uyandığımda ise güneş dağların ardından göz kırpyordu. Serin ve mis gibi bir hava vardı. Farklı duygular kapladı o an içimi. Babam ateş yakmış , çay demlemiş, kahvaltılık hazırlamış ohhh mis ! Bir taraftan da babam olta ve yemleri hazırlıyordu. Sabırsızlıkla balığı tutacağımız zamanı ipe çekiyordum.

Oltalarımız hazırды artık. Yedi tane olta attık baraja ve başladık sabırla beklemeye. Ne güzeldi. İki delikanlı gibi sohbet ediyor, bana balık tutmanın inceliklerini anlatıyor bazen de derslerden konuşuyorduk. Oltaları attıktan yaklaşık yarım saat sonra ilk zil çaldı. Bu balığın yemi aldığını belirtiyor ve yakaladığımız anlamına geliyordu. Büyük bir heyecanla başladık çekmeye. Babam, balığı dışarı çıkarıp elimize alana kadar tutmuş sayılmayacağımızı, bazen de kaçırabileceğimizi söyledi. . Kaçacak diye çok endişelendim fakat balığı çıkardık . Ne güzel bir duygu ama babam bırakmamız gerektiğini söyledi. Küçükümüş , büyüüp çoğalmalarına izin vermemiz gerekiyormuş ve salıverdık. Nasıl çekildiğini görmüştüm artık diğerlerini ben çekecektim, daha da heyecanla beklemeye başladım. İlkinden on dakika sonra tekrar zil çaldı hemen koştum. Heyecanla yavaş yavaş çekmeye başladım ama yok baktım gelmiyor babam yetişti yardıma. Şans işte, kocaman babama küçük balık, küçücük bana büyük bir balık geldi. Çıkardık dışarı kocamandı tıpkı heyecanım gibi. Öğleye kadar beş tane balık yakaladık. Eve dönüş için hazırlıklara başladık yavaştan. Dönüşün heyecanı da bir başka, eli boş dönmek .

Nihayetinde dönüş için çıktık yola. Gelirken ne çıktı karşımıza bir bilseniz. İlk defa gördüğüm bir hayvan, tilkiymiş adı, nasıl kaçtı önümüzden. Çok güzel, deneyimli ve önemli bir gündü benim için. Daha önce belgesellerde gördüğümüz bir hayatı yaşamak, mis gibi havayı solumak, ağaçlarla, kuşlarla, balıklarla yaşamak. Her şey çok güzeldi bugün.

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan MUTLU KALEM KİTAP KIRTASIYE OYUNCAK’ a Teşekkür Ederiz.

İMTİYAZ SAHİBİ
Ömer MOLLAHÜSEYİNOĞLU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Dilek ÇİFTÇİ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yasin AYDIN
GÖRSEL DANIŞMAN
İsmail Tansel YILMAZ

YAYIN KURULU
Elif AYDIN
Merve Bahar ALTINIŞIK
Başak Neslihan KOCA
Makbule TEZCAN

OKUL ADRES TELEFON
YAVUZ SELİM ORTAOKULU
YAVUZ SELİM MAH. HÜKÜMET CAD. GONCA
SOK. NO: 14/A Çubuk / ANKARA
TEL NO: 8371430